

ὃν θεῖον ἐμφύσημα καὶ ζωῆς σθένος
 τῷ Πρωτοπλάσῳ πρόσθεν ἐμπνευσθέν μόνῳ,
 καὶ τὰς πᾶσιν ἐνσπαρὲν τῆδ' ἐκγόνοις·
 πνευμ' ἀτρεκῶς ἄυλον, ἄφθιτον σθένος (ξ)
 τοιαῖς δὲ γὰρ πρῶτ' ἑσίας πρελίλυθε·
 ὃ δὲ πρόεισι ξὺν γονῇ γεννητόρων (ο),
 τῆ τῶν δ' ἀπορρώξ οἷα κἀπόσπασματι,
 160 καὶ τὴν δ' ἴσως τίθεισιν εὐγονωτέραν (π)·
 ξὺν ἦγε μήτραν εἰσδὺν ὀργῶσαν πάνυ,
 ὡσεὶ ξὺν αὔρα θερμοφελκτικοπνώ,
 τὴν δ' ἔγκυον δρᾶ ζωοπλασικῶ σθένει,
 μήτρας φερέσης ζῶσαν ὕλην ἐξίσσης·
 κίνησιν ἐμβρύῳ δὲ τὴν πρώτην νέμον,
 τὴν καὶ ξυνεργὸν τῆδ' ὅλη διαπλάσει,
 αἰσθησιν εἶτα καὶ πρόσεξιν ἐμφύει
 τεχθέντι τῷδε κἀντελῶς ἔχοντί πως.
 χρόνῳ θυραίων δ' αὖ δι' αἰσθητηρίων
 170 αὐδὴν τ' ἐναρθρον αἵρεσίν τε καὶ κρίσιν,
 λόγον τε καὶ τᾶλλ' ἅ πρὸς ἐννοίας φέρει (ρ)
 τέτρω πορίζει, πάντα γ' αἰσθητηρίοις
 τῆδ' ἐντυπῆν τοῖς ἔνδον ὡς κοινῶ γ', ὅσα
 ἔξωθεν ἔσχευ· ἔγγεμὴν ψυχὴ μόνη
 πάσασ τε κἄει σώματος δρᾶ νεργίας·

πά-

(ξ) Γαλιην. Περί ἀρχῶν καὶ σαρκῶν α. (ο) περὶ διαίτ.

Α. ζ. η. ιη. κβ. (π) περὶ κυβ. διαπλασ. κβ.

(ρ) περὶ διαίτ. Α. κβ. προῤῥητ. Β. κ.